

نام گروه/ خواننده: پروژه هندی
The Indica Project
نام آلبوم: خواهش می کنم بنواز
Horn Ok Please

مروری بر موسیقی آسیا

غزال (کیهان کالهور، شجاعت حسین خان و سوابان چادوری)
نام آلبوم: زمانیکه جاده ابریشم را شب فرا می گیرد.

بر طبق جلسات منعقد در «مومبای» (Mumbai) و «ان، وای، سی» (NYC)، آلبوم «Horn OK Please» از یک جمعیت جهانی مربوط به جازبست ها و نوازندگان پرکاشن، برگرفته شده است که این افراد نقش مهمی در ایجاد علاقه به احساسات خوب و موسیقی نوین را ایفا می نمایند. آهنگهایی که طول زمان آنها بیش از ۱۰ دقیقه می باشد بیانگر آهنگسازی های بی قاعده در جایی است که حرکتی ادعای ساخت آهنگهای عامی با بکارگیری بیش از ۲۰ ابزار پرکاشن را دارد. آهنگ اوّل این آلبوم مثال زدن است و بوجود آورنده یک پیشرفت ریتمیک می باشد که همزمان با پیشرفت آهنگ و نوازندگی نوازندگان، این پیشرفت نیز شتاب می گیرد. این نکته جالب و ویژه بنظر می رسد که این گروه افراد بردبار و صبور و از خودبی خود هستند که موسیقی را بدون هیچ محور اصلی به وجود می آورند و کمترین توجهی به سوددهی و منفعت و یا حتی مغایرت آثارشان با آثار مد روز ندارند.

Glen Velez

نام خواننده: «گلن ولز»

نام آلبوم: «ریتم های چاکراس»

Rhythms of the Chakras

شاید بغیر از «ذکیر حسین» یا «میکي هارت» (Zakir Hussain of Michay Hart) هیچ کس در موسیقی به اندازه «گلن ولز» (Glen Velez) از سازهای خوبی استفاده نکرده باشد. او ۹ آلبوم سولو برای خود و بسیاری آهنگهای سولو را برای دیگران به ثبت رسانده است. او بعنوان استاد «درم» شناخته شده و معرف حضور همگان می باشد. او با پرکاشن دستی، بعنوان مثال «سلتیک بودران» و «تار آفریقای شمالی»، می تواند ترکیبی از ضربات پیچیده ریتمیک را با ابعاد زمانی بسیار طولانی، ارائه نماید.

در این آلبوم که به قلبهای شکسته در جاده ابریشم گواهی داده شده و دارای چهار آهنگ می باشد آهنگهای اوّل، دوم و چهارم با کلام است و مضمون متن آنها واضح و آشکار در مورد میزان رنج و دردی که یک عاشق متحمل می شود می باشد در حالیکه آهنگ سوم سازی می باشد و سبک آن امپرسیونیسم است و «کوههای برفی» (Snowy Mountains) نام دارد. حالت غالب آن سبک بلوز (Blues) آسیایی می باشد که با بدیهه سازی بوسیله کمانچه یا ویولن که توسط «کالهور» و سیتار که توسط «خان» نواخته می شود بسط داده شده. آهنگ سوم از لحاظ زمانی کوتاهترین می باشد و تقریباً کمتر از ۹ دقیقه است در حالیکه دیگر آهنگها بیشتر از ۱۵ دقیقه هستند.

این آلبوم دومین اثر این گروه دونفری می باشد. آنها موسیقی را از سنین پائین آغاز نموده اند و در شیوه های کلاسیک مربوطه (ایرانی و شمال هند) و همچنین سؤال و جواب با یکدیگر، می توان حالت روان و مهارت را مشاهده نمود. کاربرد کمانچه و تار با دایره زنگی هماهنگی و سازگاری دارد و معمولاً با طبل و یا نوعی پرکاشن همراهی می شود. برجسته ترین نوازنده پرکاشن «سوابان چادوری» می باشد که بعنوان معروفترین همراه «علی اکبر خان» در امریکا شناخته می شود.

این آلبوم بسیار موزون است و در سه آهنگ انتخابی اول از کوکهای ریز و در آهنگ چهارم که «رد پای معشوق» نام دارد از کوکهای اصلی استفاده شده است. این مردان همانند برادر عمل می نمایند و این حقیقت که شنونده می پندارد آن ها از فرهنگهای غیر مجاور (غیر مشابه) برخوردار هستند. احساسات انسان را برمی انگیزد.

استیو تیلور

نوای تازه

موسیقی درجهان

آلبوم «ریتم های چاکراس» (Rhythms of Chakras) یک اثر اندیشمندانه می باشد و برای تحریک مراکز انرژی در بدن ما، ایجاد و خلق شده است. «ولز» با «بندیر» (Bendir) [نوعی درام مراکشی] یا «بودران» یک ریتم ماشینی بوجود می آورد. سپس به آن «کاکسی سی» (Cuxixi) [نوعی ساز ضربی برزیلی] یا «ماراکاس» (Maracas) می افزاید. صداها ساده ولی محرک هستند. آهنگها تزئین کننده هستند و این رنگ موسیقی است که فضای سیاه و تیره اتاق را پر می کند. آهنگها بسیار مجذوب کننده هستند. من پیشنهاد نمی کنم که از این آلبوم بعنوان نمونه ای برای قضاوت استفاده شود ولی در عین حال آلبومی است که نیازی به تبلیغ ندارد. این آلبوم پروژه ایست که بر روی ارزشهای خود تکیه می کند.

وین واتیوان

Asia beat

Monsoon

«ضرب موسیقی آسیا»

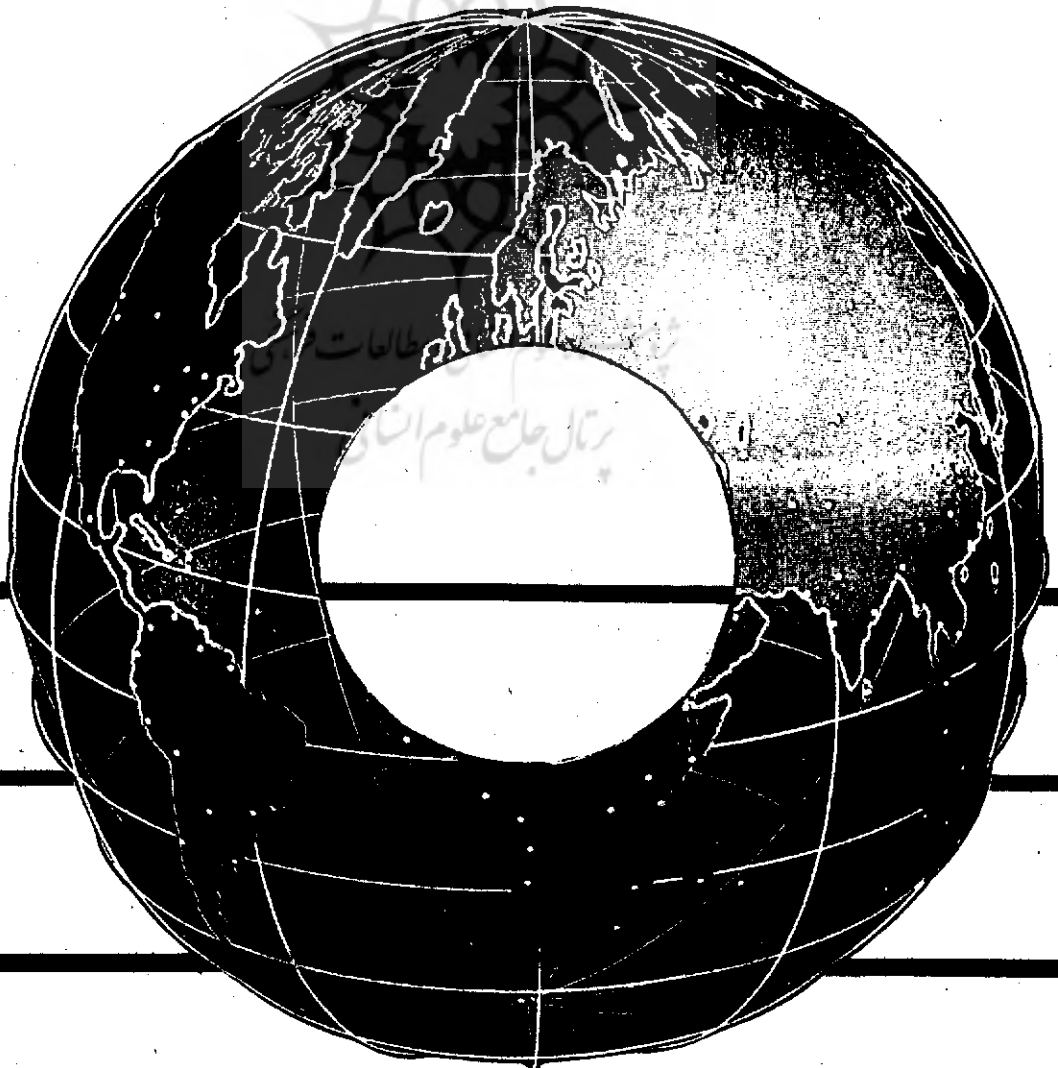
«مُنسون»

«ضرب موسیقی آسیا» ترکیبی از سازهای سنتی آسیا با انعکاس مدرن یک سیر در موسیقی جهانی بمنظور ترکیب بخشهای ریتم و سازهای سنتی از قبیل «ارهو» (Grhu)، «پپا» (Pipa) و «یانگ چن» (Yang Chen) با ساختارهای آواز نوین جهت تولید یک موسیقی ترکیبی است که بتوان

به سادگی به آن گوش فراداد. موسیقیدانهای بزرگ «اوتمار لیبرت» (Ottmar Liebert) در زمینه گیتار فلامینگو «ساموئل داس» (Samuel Doss) در زمینه سنتی و «لویز پراگاسام» (Lewis Pragasam) در زمینه درام و پرکاشن. این آهنگها را تهیه کرده اند که البته انواع دیگری از سازهای موسیقی نیز در آنها بکار گرفته شده است. من همواره طرفدار میکس های (ترکیب های) «ضرب موسیقی آسیا» بوده ام زیرا موسیقی سنتی و مدرن بدون آنکه هیچکدام قربانی دیگری بشود با هم ترکیب شده اند. بله، طبل، سینار، باس الکترونیکی و فلوت در کنار هم نواخته می شوند بدون آنکه صدای آنها محو شود.

متأسفانه آلبوم از لحاظ ریتمهای محرک با کمی کمبود مواجه است. در گروههایی مانند «شادوفاکس» (Shadow fax) چرخه موسیقی بطرز قابل توجهی به هم آوازی های اصلی و ملودی های ساده بستگی دارد. حتی در مورد «تامان نگارا» (Taman Negara) هنگامیکه گروه به یک ریتم تکرار شونده می رسد، کیبورد آهنگ را با یک چرخه ۱-۲-۱-۱ یکنواخت کنترل می نماید. «مُنسون» (Monsoon) انتخابی ایده آل برای معرفی صدای آسیا می باشد.

«برایان کراسجن»

Warda نام خواننده: «واردا»
Warda نام آلبوم: «واردا»

کتر اتفاق می افتد که موسیقی خاورمیانه در کشورهای زیادی در دنیا پخش شود، اما هنگامیکه پخش می شود اثر بسیار مطلوب و معجزه آسای از خود برجای می گذارد. آلبوم جدید «واردا» ستاره موسیقی عرب استثناء محسوب نمی شود. بیش از ۳۰ سال است که محبوبیت او بخصوص در مصر ادامه دارد.

«واردا» در شهر پاریس رشد پیدا کرد. او اوقات خود را صرف شنیدن موزیک گروههای مختلف در کلوب و خواندن آنها نمود. استعداد او در ۱۱ سالگی شناخته شد و به رادیو فرانسه راه یافت. او سپس در لبنان، مصر و سرزمین پدرش الجزایر زندگی نمود و برنامه اجرا کرد. آلبوم «واردا» که به نامش نام گذاری شده مجموعه ای از آهنگهای او از اواسط ۱۹ سالگی به بعد می باشد. «واردا» که با نام «گل رز الجزایر» شناخته می شود با صدای خود احساسات را در وجود شنونده تحریک می کند و ریتم های او عکس العمل های فیزیکی را بوجود می آورد.

پل هاربینگ

Wu Man Kronos گروه چهارنفره «کرونوس»
Ghost Opera نام آلبوم: «اپرا روح»

«کرونوس» در آلبوم «اپرا روح» با یک آهنگساز قابل توجه و یک نوازنده پر استعداد همکاری داشته است. «تن دان» (Tan Dun) به خاطر آثار ویژه اش معروفیت دارد و این اثر ویژه ترین اثر او می باشد. این موسیقی برای سلسله چهار گانه ای از «پپ» (Pipa) [نوعی فلوت چینی که توسط «وومان» نواخته می شود]، آب سنگ، کاغذ و فلز (اغلب در قالب زنگوله، بطری و گدی) و صداهای انسان، ساخته شده است. «اپرا روح» مباحثه ای با زندگی گذشته و آینده اجرا کنندگان آلبوم می باشد که در آن از صدای کاغذ، بر خورد سنگ ها با یکدیگر و غیره استفاده شده است. هنگامیکه آنها از سازهای سنتی خود استفاده می کنند گویی که نسخه اصلی آهنگها نواخته می شود با آهنگهای ملی باستانی چینی اجرا می گردد.

تمامی این آلبوم بصورت واحد می باشد و اثری ترکیبی و پیچیده محسوب می گردد که انتخاب قطعه ای از آن برای رادیو بسیار دشوار می باشد. تمامی قطعه موسیقی را باید بصورت یکجا انتخاب نمود و برنامه رادیویی که از لحاظ زمانی فرصت پخش چنین قطعه موسیقی را داشته باشد بسیار کم و نادر می باشد. ولی من به شخصه این کار را تجربه کردم و با استقبال بسیار خوب شنوندگان مواجه شد بقدری که تماسهای تلفنی مربوط به آن از تماس دیگر برنامه های

Shella Chandra نام خواننده: «شیل چاندرا»
نام آلبوم: «سختن یکنواخت پیرمردی قرتوت

A Bone Crone Drone»

آخرین ساگا (Saga) در افسونگری های صوتی شیل چاندرا باعث شده تا او در رده یک خواننده خلاق قرار بگیرد. در این آلبوم ۶ آهنگ وجود دارد که بیش از آنکه به مرجع های چند فرهنگی و ملوی های آرام خارجی وابسته باشد بصورت چکیده ای از ماهیت همانگ درآمده است. همانگی خود یک نت محسوب می شود که توسط دیگر نتها بوجود می آید. نتهای غریبی که یک پرده بالاتر از نت اصلی هستند. مخصوصاً زمانی که شما در محلی یک نت را می سازید. و دوم صداهای غیر خوانندگی که در سر شما قرار دارند مثل زمانی که سوت می زیند. «چاندرا» همیشه مجذوب این صداها بوده و در هر آلبوم خود سعی کرده که بیشتر و بیشتر صدایی را که خواننده در ذهن خود می شنود را به شنونده نیز منتقل کند.

آلبوم «A Bone Crone Drone» شامل ۶ آهنگ می باشد که سعی شده در هر آهنگ همانگی متفاوتی پدیدار شود و در عین حال چون شنونده ثابت است این همانگی ها بسیار شبیه هم می باشد. در رابطه با این آلبوم، جز شنیدن هیچ کار دیگری نمی توان انجام داد.

Shella Chandra نام خواننده: شیل چاندرا
نام آلبوم: «سکوت»

از آنجائیکه چاندرا تبدیل به یک هنرمند باهوش و ایمان غیر رسمی گردید، پیشرفت و رشد او از موسیقی رقص پاپ لندن به موسیقی جدید اپرا کاملاً شنیدنی می باشد. سکوت دومین آلبوم سولو او می باشد و باعث شده است که او در موسیقی جهان به این رتبه و درجه برسد. او در این آلبوم به همراه شرکایش (در زمینه موسیقی) «استیو کو» (Steve coe) و «مارتین اسمیت» (Martin Smith) آهنگهای بدون کلام را ارائه نموده است که بر پایه سنت هندی قرار دارند ولی به تمامی جهات نفوذ و رخنه نموده اند. این آلبوم که با رقص مشرق زمین همخوان است جهشی بزرگ محسوب می شود که بواسطه آن او نه تنها محیط را تجربه نموده است بلکه به خود جرأت و شجاعت داده تا صدایش را در راه باشکوه موسیقی افرادی مانند «مردیت مونک» (Meredith Monk) امتحان و آزمایش نماید. این آلبوم در زمانی ارائه شد که او هنوز برای ماندن یا خروج از موسیقی پاپ سرگردان بود و این آلبوم در سالهای بعد از لحاظ یک اثر سنتی قابل توجه و یک ایده، مورد آزمایش قرار خواهد گرفت.

رادیو بیشتر بود و حتی شنوندگانی که قسمتهایی از آن را نشنیده بودند نیز، آنرا یک قطعه موسیقی روح بخش توصیف نمودند. اما در هر حال اگر خواهان بخش کوتاهی از آن هستید بخش «رقص زمین» (Garth Dance) به شما پیشنهاد می شود. این بخش لادقیقه ای بر ملودی های این اثر تأکید می نماید و انرژی و شیوه و سبک اجراکنندگان را به شما نشان می دهد.

کلیف فورنالد

نام خواننده: «چوینگ درولما» Choying Drolma
نام آلبوم: Ch.

«استیو تیبتر» در زمرة اشخاصی بوده که از سقوط نهر اسیده اند. مدتهای مدیدی است که او با محدودیتهای گیتار مبارزه می نماید و تاکنون آثار بارزتری را ارائه نموده. کار بر روی پروژه ای مثل (Ch.) ریسک بزرگی است. اکثر موسیقیدانهایی که چنین ریسکهایی را انجام می دهند اگر عاقلانه در نظر بگیریم با شکست مواجه می شوند. «چوینگ درولما» و تعدادی از راهبه های «ناگی گومپا» (Nagi Gompa)، معدی در کوهپایه های هیمالیا، وارد معامله ای جدید با هنرمندی بیگانه شده اند. آنها موسیقی خود را برای «استیوتیبتر» تغییر ندادند و «تیبتر» نیز از آنها چنین درخواستی نکرد. او آواز و موسیقی آنها را ضبط نمود و به محل کار خود برگشت و قطعه ای از آهنگ را با استفاده از موسیقی آنها بوجود آورد که برای خواندن مناسب و هماهنگ باشد. صادقانه نمی توان توصیف نمود که آنها چه عملی انجام دادند. تنها راه توصیف این اثر اینست که شما را به شنیدن آن تشویق نماید. با دقت گوش فراد دهید. در این آلبوم وقفه های بارز، تغییر ناگهانی ریتم موسیقی و بالاتر از همه زیباییهای سنت دست نخورده و اصیل به چشم می خورد.

«رای کودر» Ry Cooder
و
«ویسا موآن باث» Viswa Mohan Bhatt

قبل از آغاز ضبط «یک ملاقات در کنار رودخانه» (A Meefing By The Riner) به مدت نیم ساعت همدیگر را در یک عبادتگاه کوچک در «سانتاباریارا» (Santa Barbara) در کالیفرنیا ملاقات نمودند. آنها از یک شعر، شاعر صوفی «جلال الدین مولانا» بعنوان راهنما بهره گرفتند و سپس از هنر «سوخویندر سینگ نماداری» (Sukhvinder Namdhari) در طویل و «یواخیم کودر» (Joachim Cooder) در تنبک بهره گرفتند. ساز «رای کودر» ترکیبی از

جاز آمریکایی و گیتار هاوایی با نوایی از چنگ قدیمی هندی می باشد. این ترکیبها با تناقضات بسیار واضح و آشکار فرهنگی ترکیب شده اند. «بلوز می سی سی پی» با «اراکا هندی» که وضوح و کیفیت بالایی دارند آمیخته شده است. هیچ گیتاریست آکوستیکی وجود ندارد که بتوان او را در عرضه و نمایش احساسات سنتی با «کودر» مقایسه نماید. «بات» نوازنده ایست که عالی، اندوهناک و دقیق می نوازد. بنظر می رسد که آنها با یکدیگر، ارائه کننده موسیقی نوین بکر و تازه ای هستند. ۴ آهنگ این آلبوم بیانگر دنیای هر دوی این هنرمندان است. امید است که این آلبوم آخرین «ملاقات» آنها نباشد.

نام خواننده: «جی - بینگ چن» Jie-Bing Chen
و «بلافلک» Bela Fleck
«وی - ام - بات» V-M-Bhatt
نام آلبوم: «تابولا راسا» Tabula Rasa

صدای تند و تیز «بانجو» (Bango)، ناله ویولن، صدای سیمهای ویولن، تداوی کننده یک گروه «بلوگراس» (Blue Grass) می باشد. ۶ هنرمند چندشی در یک کلیسا در «سانتا باربارا» جمع شدند و نیروی جادویی در یکدیگر یافتند که ترکیب موسیقی آنها را برایشان امکانپذیر می نمود و در ضمن باعث می شد محدوده موسیقی هر کدام از آنها از آنچه که هست فراتر رود. بار دیگر تیم شرکت «واتر لیلی» باعث شده تا قدیمیها، نوین، و ابهتات، واضح، بگردند که در عین حال بدیع و نوظهور می باشند. فلوت «بانسوری» (Bansuri) (به هنرمندی «رولو ماجومدار» [Rohu Majumdar])، یک درام شیشه ای به نام «مریدانگام» (Mridangam) (به هنرمندی «پوالو سرنیواسان» [Poovalur Srinivasan]) و گیتاری که صدایی شبیه چنگ هندی دارد (به هنرمندی «بات») و ویولن به سبک «ار-هو» (erh-hu) توسط «جی - بینگ چن» (Jie-Bing Chen) و به سبک هندی توسط «سانگیتا شانکار» (Sangeeta Shankar)، سازهای این آلبوم را تشکیل می دهند. ترانه سرای این آلبوم «کاوی الکساندر» (Kavi Alexander) می باشد.

نام گروه: «استا» Gsta
نام آلبوم: «چهارراه های مدیترانه» Mediterranean Crossroad

درباره این گروه چهارنفره اسرائیلی بسیار شنیده بودم و با گذشت یکسال از تأسیس آن نتوانسته بودم به اثر آنها دست

«بلو گراس» (Bluegrass) به هم ملحق شده اند. این آلبوم به مثابه فرزند «کاوی الکساندر» (Kavi Alexander) می ماند. او سعی نموده یک گروه از نوازندگان کاملاً متضاد (از لحاظ سبک و فرهنگ) را تشکیل دهد تا بمنظور تجلیل و اظهار احترام به «کرالا» (Kerala) منطقه ای در جنوب غربی هند که بعنوان چهارراه فرهنگی اروپا، آفریقا، و آسیا شناخته می شود، برنامه ای اجرا نمایند. طی دوروز ضبط موسیقی غیرآزمایشی انواع سازها و سبکهای موسیقی توسط ۸ هنرمند بکار گرفته شد تا موسیقی های مختلف یهودی، مسیحی و هندی با هماهنگی بسیار تولید شود.

اگر آلبوم «ملاقات در کنار رودخانه» اثر «رای کودر» و «کی-دی-بات» و آلبوم بدون کلام «شیلا چاندرا» مورد توجه شما قرار گرفته است، این آلبوم (در دربار شاه چرا) برای شما ضروری و حیاتی بنظر می رسد.

کلیف فورنالد

موسیقی چین و تایل

نام خواننده: «رائو نینگ زین» و «لودزای» و «لولیان»

Rao Ningxin & Luo Dezai & Luo Lian

About The Clouds

نام آلبوم: «دربراز ابرها»

این آلبوم شامل آهنگهای بسیار زیبای چینی که ساز اصلی آنها سنتور ۱۳ سیمی چینی بنام «ژنگ» (Zheng) می باشد و آوازهای مردم «هان» (Han) را دربردارد، می باشد. در این آلبوم دیگر سازهای زهی و فلوت نیز همکاری می نمایند و به بیان ساده تر شما سری کاملی از نواها و آهنگهای عالی را که با سنتهای باستانی وفق دارد می شنوید.

نام خواننده: «داداوا» [نام اصلی: ژو-ژ-کین]

Dadawa

نام آلبوم: «صداهاى آسمانى» Voices From the sky

پس از مرگ مائو در سال ۱۹۷۶ آنچه از موسیقی چین باقی مانده بود را می توان به یک زمین بایر فرهنگی تشبیه کرد. مائو این عمل را انقلاب فرهنگی نامیده بود. در طول ۱۰ سال حکومت مائو بر چین تولید موسیقی بطرز کاملاً مؤثری متوقف گردیده بود. آنچه توسط دولت مجاز شمرده شده بود اجرای معدودی از ابرها و باله ها بود. انواع دیگر شاخه های موسیقی، رقص، گرهمای و فستیوالای فرهنگی تعطیل و متوقف شده بود. هنرمندان و نوابغ از کشور رانده شده بودند و یا در مزارع به کار گرفته شده بودند. با مرگ مائو انقلاب

پس از دستیابی به سی دی آن به جرأت می گویم آنها محبوبیت خاصی بین مردم پیدا خواهند نمود. با سازهای «فالک» (Folk) «جاز»، «راک» و «کلزمر» (Klezmer)، آنها از موسیقی ریشه ای یهودی و خاورمیانه ای به موسیقی قدیمی کشیده خواهند شد. این امر جهت تکمیل و توسعه یک ترکیب انرژیک و دیوانه وار صورت می گیرد. سنت گرایان آنها را منزجرکننده و نفرت آمیز می پندارند. آنها نوازندگان ماهری هستند و در قلب این گروه شخصی بنام «امیر گویرتزمان» (Amir Gwirtzman) حضور دارد که تنفس را به آهنگهای این گروه اهدا می نماید. (نفس حیاتی دارد). اثر آنها یک اثر ترکیبی است و برای اولین بار می توان اظهار نمود که جرعه بزرگی را نشان داده اند و در آثارشان نوعی آزادی بیش از حد دیده می شود، آنها می توانند در نقطه اوج موسیقی قرار بگیرند.

سی دی دوتایی «موسیقی آسیا» (Asia Music) ارائه کننده انواع سبکهای موسیقی در قاره آسیا از «سولو کتو» (Solo Koto) تا آکوستیک نوین و یا پاپ الکترونیکی می باشد. تمامی آهنگها مربوط به (Celestial Harmonies) می باشد و بعنوان یک مرجع مناسب و عالی در سبک خود بشمار می روند. تعداد بسیاری از آثار سنتی در این سی دی مربوط به سری سه گانه (Hago Masters) می باشد بعضی از کارهای جالب توجه دیگر مربوط به «ضرب موسیقی آسیا» (Asia beat) می باشد. البته معدودی از هنرمندان که آثارشان در این سی دی وجود دارد. آسیایی نیستند ولی آثار آسیایی ارائه نموده اند. بطور مثال «دیوید پارسون» (David Parsown) نوعی اجرای الکترونیکی از موسیقی و آواز راهبه های تبتی را ارائه نموده. پیشنهاد می شود که اولین آهنگ این سی دی ها را بشنوید، راهبه های معبد «دار ماسلا» (Dharmasala) توسط «شاخ های بلند» (Long Horns) نوعی صدا تولید می کنند که باعث اشتیاق و حرص و ولع شنونده می شود.

نام گروه: موسیقی دانهای درابری

نام آلبوم: «در دربار شاه چرا»

At the Court of the chera king

این گروه از لحاظ فرهنگی یک گروه ترکیبی است و یا به عبارت دیگر چند فرهنگی می باشد. موسیقیدانها و نوازندگان از سبک کلاسیک غربی و هندی تا سبک

فرهنگی نیز پایان گرفت. «دنگ ژیاوینگ» (Deng Xiao Ping) که توسط دولت مائو متروک و منفصل گردیده بود به قدرت رسید و بسیاری از محدودیت‌های فرهنگی را لغو کرد. آنچه خلاء موسیقی را پر نمود تصنیف‌های غربی شیرین و حزن انگیز است که در حال حاضر در کشورهای مثل تایوان و هنگ کنگ متداول است. امروزه این آهنگهای عاشقانه در هر اتوبوس، تاکسی و اتومبیل در شهرهای بزرگ و کل کشور چین شنیده می‌شود.

«واداوا» یکی از این گونه خوانندگان است. در سال ۱۹۹۲ او شروع به همکاری با «هی ژنیتان» (He Xuntian)، پروفیسوری در شانگهای، نمود. همکاری آنان برای خلق یک سبک موسیقی بر پایه ایده آل‌ها و عقاید تبتی است که سالهاست در موسیقی چین شنیده نشده است. نتیجه این همکاری آلبوم «Sister Drum» بود این آلبوم مملو از سگانسهای «می دی» (MIDI) بود و خیلی سریع در چین و تایوان مورد علاقه مردم قرار گرفت و از جانب موسیقی غربی نیز پذیرفته شد. صدا و طنین نوین و تازه نبود ولی محتویات آلبوم انقلابی و دگرگون شده بود. ترانه سرایی «ژو» و ریزه کاری های «هی» یک احساس تبتی به آن آلبوم بخشید بدون آنکه خود آنان تبتی باشند. «صداهای آسمانی» ارائه آن شیوه موسیقی می‌باشد.

علاوه بر نوشته های «هی ژونیتان» (He Xuntian)، در این آلبوم به سروده های «دالای لاما ششم» که معروف ترین شاعر عاشقانه در ادبیات تبتی می‌باشد نیز آهنگ اضافه شده است:

«من اغلب اوقات در فکر سیمای بودا در قالب یک موجود زنده هستم

ولی هرگز در برابر چشمانم پدیدار نمی‌شود.
من هرگز در فکر صورت دلداه و معشوق خود نیستم.
ولی همیشه انعکاسی از آن در قلب من پدیدار می‌گردد.»

«داداوا» به کارها و آثار «هی» زیبایی می‌بخشد. او دختر کوچک زیبایی است که برای مردمانش در شهر «لهاسا» (Lhasa) می‌رقصد [موطن اصلی او شانگهای است]. او صدایی بی‌گناه و شیرین دارد. البته «هی» کنترل همه چیز را در دست دارد. این آلبوم به نسبت کار قبلی پخته‌تر و یکدست‌تر می‌باشد و در ضمن کمتر در شنونده ایجاد تحریک و تهیج می‌نماید. از نقطه نظر کارشناسان غربی آلبوم «صداهای آسمانی» یکی از محبوب‌ترین و پرطرفدارترین آلبوم‌هایی است که در موسیقی چینی ارائه شده است. شاید پیغام این آلبوم کمی حالت روحانی داشته باشد ولی روح آن گله مند است. آنچه از این آلبوم درک می‌شود بازتاب حالتهای چینی است و یا حداقل بازتاب حالتهای «ژو» و «هی» می‌باشد که به تبتیها بگونه «هرموز» و «تحریک کننده» می‌نگرند. این آلبوم به سمبل گرایی تکمیل و مجهز شده

است ولی ما را به جایی نمی‌رساند. بگونه‌ای که ما در روزهای بعد هنوز تشنه موسیقی هستیم. «وین ویتوام»

نام خواننده/ گروه: «سلسیتال»
Celestial
نام آلبوم: «سرای جان»
Spirit Howee

«سرای جان» آلبومی روان و ساده (قابل درک) می‌باشد که از بخش کوچک ولی کاملاً مستقل موسیقی شرقی و تبتی می‌توان انتخاب نمود. این آلبوم بیشتر اثر «پتیر میل وارد» (Peter Millward) محسوب می‌شود که من تصور می‌کنم که با هنرمندی خود «کیبورد» (Key board) این آلبوم را نواخته است اگرچه بسته بندی و فروش این آلبوم به نام یک آلبوم موسیقی از نپال و ویتنام می‌باشد.

(تصاویر گرافیکی جلد تداهی کننده مشرق می‌باشد) البته از لحاظ روان بودن، این اثر بسیار به آثار غربی شباهت دارد. در این آلبوم «چات کیت بی» (Chot Kityee) نوازنده سنتور چینی (ژنگ)، «هسین هسیناوهانگ» (Hsin Hsiao) (huny) نوازنده «ارهوش چینی» (Chinese Grhu) و «نلسون هیو» (Nelson Hiu) نوازنده فلوت می‌باشند که توسط سینتسایزر (Synthesizer) پشتیبانی می‌شوند و ریتم طبل و درام بصورت ۴/۴ می‌باشد.

بسیاری از صداهای مربوط به اصوات طبیعی است که در دهکده کوچکی خارج از «هیو» (Hue) در ویتنام جمع‌آوری و ضبط شده است ولی ذرات صداهای یادآور موسیقی «نسل جدید» (New Age) متعلق به «گیتارو» (Kitaro) در سال ۱۹۷۷ می‌باشد.

البته تمام قضایا به آنچه که گوش می‌شنود ختم نمی‌شود. فلاسفه چین معتقدند موسیقی واقعاً برای ذهن و بدن ساخته نشده است بلکه موسیقی غذای روح است. آلبوم «سرای جان» دارای ویژگی لذت بخشیدن به روح نیز می‌باشد. این ویژگی باعث می‌شود که موسیقی به مزاج اکثر شنوندگان (مخصوصاً غربیها) خوش آید. در صورتیکه بخواهیم نظریات خود را کنار گذاشته و از تجربیات کارشناسی خود استفاده ننماییم، این آلبوم بیشتر به مذاق من خوش خواهد آمد و از آن لذت بیشتری خواهم برد.

«برایان گراسجن»

نام گروه: «سور سوزا»
Sur Sudha
نام آلبوم: «تصاویر و مناظر نپال»

Images of Nepal

تعداد متقدینی که می‌توانند درباره این آلبوم اظهار نظر نمایند بسیار اندک است. این آلبوم بسیار روان و زیباست که

موسیقی کلاسیک سنتی نپال را عرضه می نماید. در این آلبوم از سه ساز فلوت، طبل و گیتار استفاده شده است (در بعضی از آهنگها از تنبور نیز استفاده شده است) که «سور سوزا» به نواختن محض موسیقی پرداخته و در بعضی اوقات اثرات و ردپایی از فرهنگ دوگانه نیز به چشم می خورد. آهنگها مربوط به سنن و آداب مختلف نپال می باشد و هر کدام از یکدیگر کاملاً مجزا هستند.

است که به نظر می رسد. آنچه مورد نیاز است، یک ذهن باز، عدم درگیری افکار و اراده برای ساختن پلی به منظور رسیدن به یک فرهنگ جدید، می باشد. این آلبوم فرصتی برای کشف و گسترش وقایع شما می باشد. مهم نیست که شما خود را وقف چه چیزی نموده اید.

نام خواننده: «جیانگ جیان هوا»
Jiang Jian Hua
نام آلبوم: «کره زمین»
the Earth

«جیانگ جیان هوا» نوازنده ساز «ارهو» (Grhu)، یک ویولن باستانی از بخش شمال غربی چین، می باشد. شما با شنیدن پیچیدگی های این ساز و صداهایی که از آن بگوش می رسد متعجب و شوکه خواهید شد و این تعجب هنگامیکه متوجه شوید این ساز تنها ۲ سیم دارد بیشتر خواهد شد نوازندگی او باعث تحریک و تهییج می شود. او بر روی سن نمایش با دو گروه همکاری می نماید یک گروه ارکستر رادیویی چین و یک گروه جوانتر از ارکستر هنرستان هنرهای زیبای چین. هر دو گروه برانگیزاننده احساسات می باشند ولی من به شخصه گروه جوانتر که ارکستر هنرستان هنرهای زیبای چین می باشد را می پسندم زیرا صدای ساز «ارهو» بیشتر خود را نشان می دهد و شما می توانید به استعدادهای «جیانگ جیان هوا» پی ببرید.

نام آلبوم: «فیلهای سفید و اردکهای طلایی»
White Elephants & Golden Ducks

این سی دی نگاهی دقیق و هوشمندانه به سنتهای نوین زندگی در برمه می باشد. برمه که اکنون میانمار نامیده می شود با کشورهای هند، چین، لائوس و تایلند هم مرز می باشد. برای غریبها، برمه کشور اساطیر و افسانه های بزرگ است و دارای شهرهایی از قبیل «مانالای» و «رانگون» می باشد که برای فیلمها یا داستانهایی که در جستجوی مناطق مرموز هستند، بسیار مناسب می باشد. این کشور مانند اکثر مناطقی که بر روی نقشه نقطه ای بیش نیستند دارای فرهنگ غنی و منحصر بفردی است که در طول قرن اخیر کمی از ویژگی های آن نمایان شده است.

آنچه در این سی دی ارائه می گردد نگاهی جالب توجه و مقارن به موسیقی ملی می باشد. نوازندگان و هنرمندان این سی دی موسیقیدانهای کلاسیک دریاری، هنرمندان غریزه سبک پاپ یا احیاء کنندگان مجدد موسیقی رومی نیستند. بلکه آنچه ما می شنویم متخی از آهنگها از بین موسیقی هایی

نام خواننده: «شری آمانداما»
Shri Amanda Ma
نام آلبوم: «سعادت آگهی»
Divine Bliss

«شری آمانداما» (Shri Amanda Ma) خود را وقف خدایان هندو و معلمش نموده است. «شری آمانداما» (که نامش در زبان هندی به معنی «ارمغان آورنده سعادت الهی» می باشد). خود را در ستین پائین به عنوان یک قدیس وقف نموده است. این آلبوم متخی از صداها آهنگ او می باشد و شامل ۸ آهنگ می باشد که هر کدام بین ۸ الی ۱۲ دقیقه زمان دارند. هر شنونده ای صدای او را تحسین می کند. سازهای بکار گرفته شده در این آهنگها شامل «درام دولاک» (Dholak Drum)، زنگوله های تالا (Tala Bells) «تالا» (Tala) که یکی از ریتم های باستانی و سنتی موسیقی هندی است] و تنبور می باشد که برای هماهنگی ملودی موسیقی و نواهای صوتی ضروری است.

وقف یکی از بالاترین مراحل انسانیت است. از طریق مراقبت، تبعیت اطاعت محض و تخصیص انسان می تواند خود را وقف یک آرمان، یک انسان دیگر و یا یک خدا (معبود) بنماید. اصطلاح وقف کردن به اشکال مختلف امکانپذیر می باشد. عبارت کار و حضور در یک معبد یا مکان خاص یکی از قدیمی ترین انگیزه های انسان است. وقف اغلب با موسیقی همراهی می شود. موسیقی هایی که برای زمان عبادت ساخته می شوند معمولاً بازگوکننده احساسات و تحول گر می باشند و به انسان برای تمرکز نمودن کمک و یاری می نماید. از جمله این آهنگها در غرب می توان از مناجات گریگوری و آهنگهای محلی آمریکایی «پاوو» (Powwow) نام برد. از اینگونه آهنگها در شرق می توان به موسیقی «کاوالی» (Qawwali) پاکستان، دف درویشان سلمان، مناجات عبادت کنندگان تبتی و «باجان و دان» (Bhajan and Dhun) در هند نام برد که در این آلبوم عرضه شده است.

وقتی موسیقی عبادی به روح متصل است و شنونده را به ماوراء می برد. این نوع موسیقی بگونه ایست که موجب می شود شنونده به منظور و هدف سازنده آهنگ حلالامکان نزدیک شود. از بین بردن موانع فرهنگی راحتتر از آنچه چیزی

است که از همسایگان و بیگانگان درک و دریافت شده و بگونه ای همانند سازی گشته است و توسط هنرمندان برمه بگونه ای هماهنگ با فرهنگ مردم برمه مجدداً ساخته شده است. دو آهنگ در این سی دی نمایانگر عدم وجود تهاجم فرهنگی در موسیقی برمه می باشد. آهنگ «میان مان گیری» (Myan Man Giri) توسط دو جفت خواننده زن و مرد خوانده شده که بوسیله سنج کوچک دستی (Cymbals) و یک پیانوی برقی همراهی می شوند. تأثیر گذاری موسیقی محلی بر نواختن پیانو کاملاً حیرت آور می باشد (و یادآور ملودی های باستانی) ولی در هر حال یک سبک پیشبرد محسوب می شود. در آهنگ «سابه» (Sabe) از سازهای فلوت بامبو درام و سیوا (Siwa) به همراه ویولن و گیتار استفاده شده است. این آهنگ دارای نت های قابل توجه است که بسیار گوشنواز هستند و می توان آنرا مابین موسیقی اندونزی، فالک (Folk) تایلند و یا حتی بلوز (Blues) دسته بندی نمود. در این سی دی حقایق بسیار دیگری نیز در مورد سرزندگی و نشاط و حیات موسیقی برمه به چشم می خورد که البته هنوز فضای بسیار زیادی برای رشد موسیقی در این کشور وجود دارد.

(Komuz) که نوعی عود می باشد، «مورین هور» (Morin Huur) و «هاگام» (Haegam) که نوعی ویولن هستند و «لوشنگ» (Lu-Sheng) که نوعی ارگ دهنی است که شباهت بسیاری به «تای کان» (Thai Kaen) دارد. بهترین راه برای توصیف این سی دی گوش فرادادن به ۳ آهنگ زیر می باشد:

۱) «هزاران ساعت حمله و یورش» (Thousands of Hours Rush and Rush) که توسط ویولونیست مغول «داووت آدوت» (Dawut Awut) اجرا شده است.

۲) سولو «لوشنگ» (Lu-Sheng) به نام «مسابقه اسبوانی» (Horse Race)

۳) آهنگ «یک اسب چابک» (A Swift Horse) که توسط «ما همت تولوموش» (Mahmet Tolomush) بوسیله ساز «کمز» اجرا شده است هر کدام از این آهنگ ها نت یکسانی را دارند ولی آنرا به ساختار منحصر بفردی تبدیل نموده اند. «کمز» یورش صداهای موزون، «لوشنگ» ظرافت و چابکی و «مورین هور» دراماتیک و فوق العاده، می باشند. همانند اکثر دیگر آهنگها، نوازندگان و هنرمندان این سی دی نیز هنرمندان ملی نیستند بلکه هنرمندان معمولی هستند.

نام خواننده: «تانگ لیانگ چین» **Tang Liangxing**

نام آلبوم: «کوههای بلند و آبهای روان»

High Mountains and Flowing Water

این اثر مجموع تمامی اهداف موسیقی توسط یک نوازنده و با یک ساز تنها می باشد (پپا چینی) [Chinese Pipa]. در این اثر خلایق با بالاترین روش هماهنگ شده است: در این اثر زیبایی وجود دارد که با تکنیکهای شگفت آور نیز پوشانیده نمی شود. دودست، چهار سیم و یک عود موسیقی را خلق می کنند که غروب خورشید، ستارگان، باد و باران را فرامی خواند. این اثر مکتب هنری چین است که به آن شخصیت بخشیده شده است و این مطلب چیزی است که تمامی موسیقی های واقعی، مهم نیست از کجای دنیا برخاسته باشند، برای رسیدن به آن کوشش می کنند. این اثر بطرز حیرت آوری پیچیده است ولی هنگامیکه شما به آن گوش می دهید بطرز معجزه آسای آنرا ساده و روان می یابید.

نام آلبوم: موسیقی اقلیت های چین

Music of Chinese Minonties

این مجموعه معرف موسیقی بخشهایی از چین می باشد که معرفیت چندانی ندارند بخشهایی که مردمانش مغول، ایگور، «میاو» (Miao) و یا تبتی هستند و همچنین مردم کره ای منطقه «چین» (Jilin) و قرقیزهای ساکن غرب چین. موسیقی های ارائه شده توسط سازهای سولو اجرا می شوند: «رواب» (Rewab) که نوعی سنتور چینی است «کمز»

موسیقی جزایر بریتانیا، ایرلند، اسکاتلند و ویلز

نام گروه: گروه ریل تایم **Reil Time**
نام آلبوم: کیف دنیا روبکن **Live It Up**

نام گروه: سوزان مکی آون
نام آلبوم: گروه آولا

Susan Mckeown
Busheo & Briars

نام گروه: هنرمندان مختلف
نام آلبوم: پیاده روی تا کشل

Varlous Artists
Ramble To Cashel

دیسک است از آنچه که چنین نوازندگان پراحساس گیتار
قادر به تحقق بخشیدنش بوده اند.

به علاوه، این مجموعه ها به همراه یک فیلم ویدئویی
آموزشی برای گیتاریست هایی که می خواهند تکنیک های
(سبک انگشت گذاری) (fingerstyle) را بیاموزند، عرضه
شده است. هر دو سی - دی نمایش هنرهای مشابه که خیلی
در لحن نزدیک اند را به منصفه ظهور می گذارد که برای آغاز
خیلی خوب است.

نام گروه: آلی بین و فیل کانینگهام

Aly Bain and thil Cunningham

نام آلبوم: یا قوت
The Ruby

آلی بین و فیسل کانینگهام، دو موسیقی دان
اسکاتلندی تبار، دوباره گردهم آمده اند تا آوای مخصوصی را
بیابند که بی شبهات از آنچه در رونق موسیقی سلیتک امروزی
است، باشد. موسیقی این گروه بیشتر آرام و آرامش بخش
است و در ماجراجویی کم نمی آورد. «آنها ریل کاجن
(cajun real)، موزیک والتسل استونی و یک نغمه
فرانسوی کانا دایی را یک جا ارایه می کنند. آنها به
درخشیدن، کم تر توجه دارند و بیشتر متوجه آهنگ های
خوب و نوازندگی ممتاز هستند.

بین ما ویلون زن آهل شتلند، آهنگ های آرام مخصوص
خودش را ارایه می کند که مملو از شور و حال و فن آوری
منحصر بفرد وی در آرشه است. کانینگهام هنگام نواختن
Squeeze box می تواند وحشیانه بی قید یا شکوهمندانه
خویشنندار باشد.

نام گروه: وریوس ارتیستس
نام آلبوم: من تیبیری را ترک می کنم

Varlous Artists
I'm Leaving Tipperary

گروهی که در آلبوم «من تیبیری را ترک می کنم» همکاری
داشته، به دامنه وسیع تری از موسیقی دان های ایرلندی و
نوع های موسیقی توجه دارد تا به بازسازی نسخه های
آلبوم های قدیمی و روزمره این گروه در امریکا توسط
ایرلندی تباران و ایرلندی - امریکایی ها در سال های ۱۹۲۰ و
۱۹۳۰ به ثبت رسید. از بی توجیهی که به این هنرمندان شد
همین بس که سه سال پس از این که این نوع موسیقی به بازار
عرضه شد «لیلس» متقاعد شد تا سیاهه اجراء کنندگان را
ثبت کند.

ویلون زن ها عبارتند از مایکل هانافین، هیو گیلسپای و
جیمز مورین سن شهر. قطع هایی توسط تام انیس نوازنده نی،
نیل نولان نوازنده تنور بانجو [نوعی تارا] و همچنین اجراهای
کلامی از نوع موسیقی سانی توسط دن سولیوان، مورفی

«ریل تایم» متشکل از گروهی موسیقی دان جوان و پرشور
است که با موسیقی سنتی آشنا است. هم چنین آنها
گوشه چشمی به نوع های دیگر موسیقی دارند که می توانند
وارد شوند. «ریل تایم» بدون زحمت، تنظیم های جدیدی از
موسیقی های تند و قدیمی ایرلندی و «ریل» REEL ارایه
می دهد اما گاهی هم گلری به سبک موسیقی نشویل و
موسیقی فرانسوی نیز دارند. برخی بر این عقیده اند که
موسیقی ایرلند اغلب تلخ و شیرین است زیرا که ایرلند
کشوری است با تاریخ طولانی از مهاجرت های اجباری
به هر صورت دیاسپورای «Diaspora» ایرلندی ثابت کرده
که یک تغییر فرهنگی تقلیدی است.

گروه های جوانی چون «ریل تایم» با کمک فرمول های
قدیم موسیقی ایرلندی سر هم بندی می کنند. اما کسی هم
منطق جهان شمول بودن را به موسیقی شان می افزایند.
به هر صورت از آنجایی که «ریل تایم» کاملاً ریشه در خاک
زادگانش دارد، پس بهتر است این گروه را تحول گران
ایرلندی نامید تا انقلابیون.

آلبوم جدید سوزان مکی آون، خواننده متولد دابلین که
مقیم نیویورک است، کمی یادآور «انیا» است. این دو
خواننده حنجره هایی مسحور کننده دارند و به راحتی
صداهای قدیمی و مدرن را جور می کنند. اما آلبوم مکی آون
کم تر از سنتی سایزهای طوفانی و حزن انگیز
بهره برده است. تعدادی از آوازهای مکی آون در حیطه
موسیقی پاپ - محلی امروزه قرار می گیرد. اما با توجه به
سبک آواز خواندن حزن انگیز مکی آون، همیشه این آوازا
ایرلندی خواهد بود چه به زبان انگلیسی باشد یا گلیک
(Galic) حتی زمانی که مکی آون از آلات موسیقی غیر سنتی
نظیر طبل هندی بهره می گیرد به نظر می رسد که نغمه های او
از دالان قرن های گذشته گذر می کنند.

گیتار آکوستیک وسیله مهمی در موسیقی سنتی سلیتک
(Celtic) نبوده است. موسیقی بر ملودی خیلی تأکید دارد که
در دوران اخیر گیتار به یک وسیله همراهی کننده ریتمیک
تنزل کرده است. به هر حال معدود گیتاریست هایی از ایرلند
(و هر کشور دیگر) توانسته اند اصول ایرلندی را برای اجرای
نک نوازی با گیتار آکوستیک مطابقت دهند.

«پیاده روی تا کشل» Ramble to Cahel دو مجموعه

ریبخت، جان مک گلینگان و برادران فلانگان وجود دارد. نت های عالی نوشته زان کاوانا از پس زمینه تاریخی مهاجرت ایرلندی تباران و برخی از اجراهای خوب حمایت می کند.

نام گروه: جری اسولویوان
نام آلبوم: «موهبت»
Jerry o'sullivan
The Gift

نام سولویوان همه جا هست در موسیقی محلی، از مرزهای کشور گرفته تا موسیقی های سنتی. جری اسولویوان یکی از انگشت شمار «موسیقی دان های موسیقی دان» است با هواخواهانی در طیف های گوناگون موسیقایی.

در «موهبت» او با سیموس اگان (نوازنده و تهیه کننده)، سوزان مکی آن خواننده، زان مک لیود، سیموس کانولی، پت کیل براید، تونی کوفی، وین هوران و ... همراه می شود؛ در آلبومی که اجمالی ترین تعریف قابل تصور از Celtic سلتیک را بسط می دهد از بلوزهای قدیمی امریکایی گرفته تا ساحل لیک برتون و دابلین. اسولویوان وظیفه ای بیش از منحصر بفرد کردن این چنین نغمه ها بانی انبان و سوتک (Whistle) دارد. او نشان می دهد که یک موسیقی دان تام و تمام و گردآورنده آواهاست.

نام گروه: دیوید کین کید
نام آلبوم: «داوطلب ایرلندی»
David Kincaid
The Irish Volunteer

آلبوم «داوطلب ایرلندی: سرودهایی از سربازان متحد ایرلندی ۱۸۶۱-۱۸۶۱» روحیه سربازان داوطلب ایرلندی را در جنگ داخلی ثبت می کند.

دیوید کین کید خواننده از اشعار نوشته شده در سال های ۱۸۶۱ تا ۱۸۶۵ بهره می گیرد و آنها را با آلات موسیقی اصیل ایرلندی ترکیب می کند که محصول، بی شبهات به آلبوم های دیگر در بازار است.

امریکایی - ایرلندی تبارانی چون سرتیب ژنرال تامس ف. میگر، بخشی از هنگ های کلی ایرلند شمالی و مورد احترام در جنگ بودند. آنها در درگیری هایی واقع در انتی تام، فردریکسبرگ، گتسبرگ و جاهای دیگر دلاورانه جنگیدند و به خاطر انضباط دقیق و سلحشوری شهرت بدست آوردند.

در این مجموعه، تنها یک آواز بازخوانی شده از علائم موسیقایی پیروی می کند. بقیه، شعرهایی در کتاب ها هستند که فقط اشارهایی به موسیقی تند (Jigs) و ملودی های دیگری دارند که این اشعار برایشان نوشته شده است. کین کید ملودی ها را به بهترین شکل ممکن در این صفحه ها تنظیم می کند و از آلات سنتی موسیقی ایرلند نظیر ماندولین، بودهران، نی هایی از جنس لیتی لیون و سوتک هایی از جنس حلبی بهره می گیرد.

اشعار، زیبا نوشته شده اند و نمایش طیفی از احساسات اند. تصنیف هایی نظیر «داوطلب ایرلندی (شماره ۲)» پرداخت موسیقایی آرامی دارد، اما اشعار منعکس کننده رنج یک سرباز در ترک عشق خویش بخاطر جنگ است.

«با پلک هایی خیس» به غروب زگ می زنم
و به یاد می آورم خوشی هایی که ما را متبرک کرد از پیری!
و این مرا متلاشی می کند، و در قلبم مری مالویننگ نازنین هست.

با تأسف ترکت می کنم
ای پرندۀ عزیزانم.
آواز «تفنگ پدرم» برای، برانگیختن غرور سربازان ایرلندی است که اندکی پس از جنگ های انتی تام و فردریکسبرگ، به عنوان کمی برای یاری کردن به سربازگیری داوطلبان جدید در زمانه نو میدی و قتل عام وسیع نوشته شد.

«تفنگ پدرم» در آهنگ با «عروسی پدی» سهیم است و از شعر پر مغزی برخوردار است.

«زمانی که پدرم مرد، مرا در کنار تختش فراخواند خیلی هوشیارانه به من گفت، پسر، حال این تفنگ را بردار، و تا ابد به خوبی پاسداری کن، اما قوانین کثیف خیلی زود مرا هدف قرار داد و ...»

آوای اصیل موسیقی در این مجموعه، تأکید قوی بر اشعار خالصانه سربازان جنگ داخلی امریکایی - ایرلندی دارد.

ستایش کین کید از چنین سربازان دلاوری، تلاشی جان پرکفانه است که در تمامی جزئیات سربلند بیرون می آید.

نام گروه: افروسلت سانددسیستم
نام آلبوم: شماره یک آوای جادویی
Afro celt Sound System

Vol. 1 Sound Magic

عده ای بر این باورند که اگر واقعاً مکانی وجود داشت که نامش «دنیای موسیقی» بود، چه اتفاقی می افتاد؟

سرنخ هایی در این بابت وجود دارد: جیو سوتو [جیو: نوعی رقص تند]، با مخلوطی از موسیقی سنتی، پاپ و پر نشاط امریکایی افریقایی و رویارویی ایرلند و لیتیکا که موسیقی جزایر (بریتانیا، ایرلند، اسکاتلند و ویلر) آباتا با ناصری را پدید آورد.

تجربیات خیلی جالب اند: تلفیق موسیقی سلت ها [اقوام ویلز و برتون. م] با تأثیرات غیر قابل شمارش از آسیا و افریقا است که آتو جدید شیلا چاند را یا نخستین آلبوم ماه را برجسته می کند.

آلبوم «شماره یک آوای جادویی» یک مشارکت است که صادقانه تلاش می کند تا گروهی از موسیقی دان های سلتی و

افریقایی را برای پدید آوردن اثری بدیع گردهم آورد. و در حرکت این محصول، تهیه کننده قرار دارد!

این آلبوم یکی از بزرگترین موفقیت های اخیر سیمون امرسون در ترکیب پر پیچ و خم از آوای ۲ آلبوم اخیر بابا مال است: «Lam Tooro» (که متأسفانه طرفداران امریکایی برای بازسازی دوباره و وحشتناک از این اثر در آمریکا چاپیده شدند.) و «Flirin'In Fouta»

در آلبوم «شماره یک آوای جادویی» امرسون به طور عمقی، موسیقی این برای حرکات موزون طراحی می کند که صریح و به منظور برخورد فرهنگی-مقاطع فکر و احساس تبیین شده است. یارالا الایونیر، خواننده شان، رونان براونی نوازنده نی انبان و چنگ نواز برتون مایردهین بخش سلتیکی پروژه اند. نوازنده کورا: کودینگ سیسکو و طبال خواننده ماسامبا دیپوپ، به ریشه های موسیقی افریقایی گروه یاری می رسانند.

گروه به نوازندگان آلات موسیقی متنوع امرسون وابسته است به نیاتیتی چنگ نواز کنیایی تبار مقیم لندن، ایوب اوگادا و جیمز مک نالی که سوتکش هم به سبک های دشوار مدرن و هم موسیقی سنتی نواخته می شود.

نام گروه: ناتالی مک مستر
 نام آلبوم: بدون مرزها
Natalie mac Master
No Boundarior

اینبار نوبت لیک برتون و نوآ اسکاتی است و ناتالی مک مستر، نوازنده ویلون در مقام سفیر است. لطفاً عنوان آلبوم او را جدی بگیرد. مک مستر بی هیچ لفتزشی و موفقیت آمیز وارد دنیای موسیقی مدرن و سنتی می شود.

در مجموع، مک مستر در این آلبوم بیشتر از آلات موسیقی بهره گرفته و میراث موسیقایی اسکاتلندی-کیپ برتونی را به نمایش می گذارد. او علاوه بر این از سوینگ تگزاس شرقی [نوعی موسیقی جاز امریکایی با ریتم تند و منظم. م.م.] و افزودن کمی موسیقی ساده و دلنشین جاز و Goper Caille در مجموعه آثارش می گیرد.

طرفداران موسیقی نشو-سنتی که گوشه چشمی به آلبوم های کمی متفاوت دارند این مجموعه را دوست خواهند داشت.

نام گروه: رابرت متیسن
 نام آلبوم: بیگ بایر
Robert Mathieson
The Big Bire

متیسن، استاد نی لیک، از نی لیک های منطقه کوهستانی و نی لیک های کوچک و جدید شعر در «The Big Birl» بهره می گیرد.

این آلبوم ترکیبی از سنت های فوق العاده قدیمی موسیقی و تنظیم هایی از سیتی سایزرها برای اهالی «انیا» است.

نوازنده پس از تکنوازی موجزی بوسیله نی لیک های کوچک به یکی از آواهای تأثیربرانگیز تغییر جهت می دهد که این روزها در صحنه پاپ-سلتیک خیلی مشهور است اما لیل او مجموعه ای از موسیقی تند را با پیانوی جاز مانند (دیو مبلینگان) و یک باند کنسرتینا (سیمون تومایر)، سوتک ها (دوگی پلنکاک) و سازهای کوبه ای دیگر، که خارج از سنت بسیار مفرح و خوبی هستند ارایه می کند.

نام گروه: دیک گوگن
 نام آلبوم: دریانوردی
Dick GAUGHAN
Sail on

گوگن یکی از باسوادترین موسیقی دان های اسکاتلند است که خوش صدا، یک خواننده سیاسی گیتاریستی بی کم و کاست و تاریخ شناس به حساب می آید.

ژرفای موسیقی او خیره کننده است، گوگن شاعران امروزی و شناخته شده ای را انتخاب می کند مانند ریچارد تامپسون «1952 Uincent Black Lightning» و مایکل مورفی (کادیلاک حبر و نیمو) و نویسندگان اسکاتلندی شهیری مانند هامیش هندرسون (آزادگی که برای همه شما می آید). اولین شعرها را با آوازهای خودش نظیر «دلیلی برای ترس نیست» مخلوط می کند که یک تقاضا برای اصلاحات احتمالی در این عصر بی منطقی است.

این آلبوم از سرودهای راک-پاپ نظیر «سرزمین نورث وایند» آلن تیلور تا تنظیم های محلی آلات موسیقی مانند گیتار و چنگ در «سه شبانه روی» بهره برده است. اما قلب این مجموعه، صدا، بیان و توانایی گوگن است. او می تواند شگفت انگیزترین آواها را دوباره خوانی کند. و آنها را از آن خود سازد. طوریکه انگار ریشه در تاریخ کشورش دارد.

نام گروه: نوموس
 نام آلبوم: خودتو آزاد کن
Nomos
Set You Free

به سنت گروه «لوثی باندا» و «پتربیک استریت» (که یک نمایش «گرین لی نت» جدید داشتند) این گروه برجسته از کرک (مرکز فرهنگی جدید ایرلند) به پا می خیزد که ترکیب متعادل خوبی از نغمه های سنتی پر تحرک رقص آور و آوازهای پاپ اریژینال ارایه می دهند. اگر علاقه مند به جنبه پاپ موسیقی ایرلند هستید، عنوان آلبوم جدید جان سپیلین مناسب خواهد بود.

دین یک آواز شعرگونه، تصنیفی و گیج کننده و هنوز با مفاهیم شورانگیز است که توسط گیتار الکتریکی، باس و ریتم بوده اران حمایت می شود و بواسطه قطعه هایی از ویلن و آکاردئون تأثیر گذار می شود.

نام گروه: شارون شانون
 نام آلبوم: هر چیز کوچک
SHARON AHANNON
Each Little Thing

در حالی که خیلی زود املت این دوران را عصر طلایی موسیقی ایرلند نامید، اخیراً موسیقی دان های با استعداد و جوانی به پا خواسته اند که روی موسیقی سنتی دست گذاشته اند.

و یکی از استعدادهای شاخص از خیل این گروه ها، شارون شانون، نوازنده آکاردئون است. شانون در سومین آلبومش نمایش می دهد که موسیقی سنتی و پر شور ایرلندی چگونه باید باشد.

شانون که به خجالتی بودن مشهور است اغلب برای اجراهای فرزش با آکاردئون دکمه کوچک خود ستایش می شود.

نام گروه: پرگو
نام آلبوم: آوارا

گروه های اروپای غربی، فرهنگ های خاص خودشان را برای مدت طولانی در جایی که «اروپا» خوانده می شد، ترکیب کرده اند.

و امروزه در گروه های محلی یک دل آگاهی و گرایش عذاب آوری پیدا شده که می خواهند راک، پاپ و این روزها تکنو (که بیش از این دیسکو خوانده می شد) باشند. «پرگو» قاطعانه در لبه پرتگاه می ایستد، شالوده آنها در موسیقی موریس انگلیسی و محلی فرانسه و پر دانش، عمومی تر از سنت های جنوب اروپا و خاورمیانه است که به این گروه بنیان مستحکم می بخشد.

نام گروه: مری کوگلان
نام آلبوم: پس از پاییز

این اثری است تقریباً غم انگیز و پر از محرومیت و چالش نظیر اثر جون تابور آلبوم این خواننده که تنظیم هایش شکوهمندانه تر و طرز بیانش از کستری است یک پادزهر برای حزن تابور به حساب می آید.

سبک بلوزی [غم ناله: موسیقی یا آواز غم انگیز سیاهان جنوب آمریکا. م] کوگلان مناسب نوع های خیلی مختلفی از ضریاهنگ تند در ریتم هاست.

در آفتاب سوختگی یکی از آن نوع شیطنت هاست که ساز بادی قمیش عربی را با موسیقی محلی سلیتک مخلوط می کند. «آفتاب سوختگی» داستان جهانگردی در کشور ترکیه است که در جست و جوی یک هیجان است ...

این نغمه ریاکارانه است چه در شعر و چه در تغییرات قابل ارتجاعی موسیقایی از ایرلندی به عربی و بالعکس. صدای خش دار کوگلان به این آواز وجه خودپسندانه جالبی می بخشد. کوگلان خواننده ای است که اغلب «عجیب و

غریب»، «سخت برای توصیف»، «مبهم»، وصف ناپذیر که گاهی برتر از شماره یک است، توصیف می شود.

در او اثری از راک، جاز و موسیقی آمریکایی وجود دارد که همگی بواسطه تبار ایرلندی او تعریف می شوند. و کوگلان با آوازش آنها را منحصر بفرد می کند طوری که شنونده به وجد می آید با جل و پلاش را جمع می کنند. کوگلان خواننده راحتی نیست بلکه اصیل است.

نام گروه: مدپودینگ
نام آلبوم: Dirt & Stone

کوئینتت جوان [دسته ارکستر مجلسی مرکب از پنج ساز یا قطعه ای برای پنج خواننده کلمبیایی بریتانیایی تبار، توجه کم و تمجید فراوان منتقدان را بدست آورده اند.

همان طور که انتظار می رود «مدپودینگ» ترکیبی از آهنگ های کانادایی اسکاتلندی را ارائه می دهد. آنها سیاهان مستی هستند که تمایل دارند شانس های جدید را تجربه کنند. Toat تست قسمت اول و دوم» به اندازه کافی ساده لوحانه بود تا این که نوازنده باس ریچارد ارنست تصدی امور را بدست گرفت.

طبالی جان هیلدبرند در این آلبوم به سرعت های مختلف تبدیل می شود و موسیقی سنتی / راک / جاز به سهولت اوج می گیرد.

اما علی رغم همه نکته سنجی ها در آلات موسیقی «گل و سنگ» مرا به نوعی بی تفاوت رها می کند. این مسئله در طیف گسترده تر به وظایف اندی هیل هاوس و امی استفن خواننده و نغمه های اریژینال سبک برمی گردد. استفن صدایی مناسب دارد اما صدای هیل ماوس سرزنده تر است. او نومیدانه می خواند تا خود را به عنوان آوازه خوان تثبیت کند. اما نغمه پردازی اریژینال او خیلی طولانی و زیادی کشنده است.

برگردان: ارغوان اشتری

موسیقی اردنستان، ترکیه و یونان

نام آلبوم: موسیقی از نسخه دستنویس کاپتیک قرن
Music From Century Coptic Manuscript

پس از یک مسافرت طولانی ۲۲ چرم ساغری که بازماندگان نسخه دستنویس کاپتیک «Coptic» باستانی هستند در موزه هنر «متروپولیتن» جای می گیرد.

مضمون این چرم های ساغری قرن پنجمی که میراث خانوادگی گلزیان است برادران ه. آرام و حاجی را، زمانی

Varlous Artists

نام گروه: هنرمندان مختلف

نام آلبوم: خیابان هشتم

Armeian on 8th Avenue

در شهر نیویورک یک مهاجر همیشه می تواند خانه ای مجزا از نشانه های زادگاه و زیستگاه جدیدش بیابد. در خیابان هشتم در اواسط قرن بود که پناهندگان ارضی استراحتگاهی در قهوه خانه های (اغلب یونانی) پیدا کردند که خیابان ها را مجزا می کرد.

موسیقی دان هایی از میان این پناهندگان به پاخاست که فرهنگ التقاطی شان را از سلطان های ترکیه که به واسطه والدین و یا خودشان در ذهن داشتند، به ارمغان می آورد.

«ارمنی های خیابان هشتم» کمی از آن نوع موسیقی امپراتوری را به عنوان یادگار ثبت می کند که جوامع مذهبی و سیاسی اغلب نتوانستند یا نخواستند با آن همزیستی کنند، فرهنگ توانایی پذیرش افراد را دارد.

در اینجا نغمه هایی است که منعکس کننده سبک های موسیقیایی ترکی، ارمنی، یونانی، یهودی و گاهی امریکایی، آلات موسیقی و زبان است: نغمه هایی که برای حرکات موزون، تجدید خاطرات، تفریح و غلیبان احساسات پدید آمده اند.

«شوگر مری» و ارطانیان خواننده ای اهل استانبول است، او در فرانسه ماندولین می نواخت و بعدها در کلوب های شبانه شهر نیویورک به خوانندگی روی آورد.

نام گروه: گروه نوت یاسار

The Nedet Yaser Ensemble

«Music Of Turkey»

نام آلبوم: موسیقی ترکیه

در حالی که موسیقی غنی از امپراتوری عثمانی طی چند سال گذشته در بازار وجود داشته، اما معدودی توجه مرا، به ویژه این یکی جذب کرده است.

این آلبوم بر «Makam» مکم ترکی متمرکز می شود که شکل پیچیده موسیقیایی است که طی قرن های منمادی گسترش یافته است.

سادگی آلات موسیقی، ساختار خود موسیقی و هوشمندی در بدیهه نوازی، همگی شنونده را عمیقاً در این موسیقی غرق می کند. «ندت» موسیقی دانی چیره دست است. وسیله موسیقی او، تنبور یک عود گران آویز است که دارای ۲ طیف اکتاوی [هشتگان] و چهار رشته از سیم دوگانه است. این اعتبار نوازنده و خود وسیله است که باعث می شود چنین آلت موسیقی بتواند ژرفای احساسات و موسیقیایی را پدید آورد.

وسایل دیگر مورد استفاده او عبارتند از قانون، کمینس (ویلون)، عود و نیدیر (طبل) که وی استاد نواختن تمامی این آلات موسیقی است.

که آنها اذیت و آزار ترک ها بر ارضی ها را در اواخر قرن می بینند، متحد می کند. علائم کاپتیک روی نسخه های دستنویس طی دوران و تلاش پی گیرانه به علائم موسیقیایی مدرن برگردانده شدند.

این موسیقی ناآشناست و شبیه بیشتر موسیقی های مذهبی، نغمه پردازی هایی از «Harmony Of the Sphere» پتوسمی، به منظور تجربه کردن جادوهای از پیش جراحی شده برای یک تلاش مخصوص بود. شنوندگان حقیقتاً اجرای بی نظیری از موسیقی کلیسایی کاپتیک کهن خواهند شنید که در یک خطیه موسیقی قرار گرفته است.

نام گروه: مارکس واموآکریس

Murkos Vamuakuris

Bouzouki Pioneer

نام آلبوم: پیشرو بوزوکی

شب های تاریک، خانه های دخانیات، آواز و ... اینجا دنیای این موسیقی دان است که در جزیره یونان سیروس بزرگ شد، این موسیقی دان خود آموخته مفتون یک آلت موسیقی شد و قسم خورد تا طی ۶ ماه روش نواختن آن را بیاموزد، در غیر اینصورت دستش را قطع کند!

او روش نواختن موسیقی اش را آموخت که هرگز سبب ثروتمندی یا شهرت واموآکریس نشد. اما او شخصیتی دوست داشتنی ساخت که باعث شد، پس از ۶ سال اینک توجه ما را در این مجموعه از ثبت اربابان موسیقی سال های ۱۹۳۲ تا ۱۹۴۰ بیآوریم. این دورانی همچنان انگیز در یونان بود پر از امید، تغییر، خطر که به بهترین وجه در موسیقی که «rembetika» نامیده می شود، تصویر شد. اینها قطعاتی هستند که واموآکریس در «بویزوکی» به نمایش می گذارد که معمولاً توسط گیتار و طبل همراهی می شد، و گاهی در «بویزوکی دیگر» با یک آکاردئون یا ساگلاها (گونه دیگری بویزوکی).

George Mgrdichian

نام گروه: جرج مقردیچان

The oud

نام آلبوم: عود

با گسترش اسلام استفاده از عود عربی در خاورمیانه گسترش یافت.

صدای این ساز حالات روحی مناطق، از ارمنستان گرفته تا سودان و مراکش را به یاد می آورد، در آلبوم «عود» جرج مقردیچان آلات موسیقی مختلفی را که بیشتر بر اساس موسیقی مقام آناتولی است، برمی گزیند. بسیاری از قطع ها به ویژه (Nehavend longa, linga, Haopico) جذاب است و نمایش مهارت مقردیچان و خود آلت موسیقی است. بعلاوه، آهنگ ها توانایی عود را به منصفه ظهور می گذارد، حتی زمانی که تنها توسط آوای پراکنده ساز کوبه ای راجر معزیدیان «Dumbeg» حمایت می شود.

نام گروه: تالیپ اوزکان

Talip Ozkan

نام آلبوم: آتش سیاه

The Dark Fire

آنها به هیجان پدید آمده توسط آرزو بیش از شهوت و به حدت بیش از تملک پاسخ می دهند:

نام گروه: گروه کادسی ارگونر

"Kudsi Erguner Ensemble"

نام آلبوم: کارهای کمانی تاتیوس افندی

The Works Of Kamani Tatyos Efendi

نام گروه: گروه کلاسی ارگونر و ملاحظ گلرز

Kudoi Ergunon Ensemble And Melehat Quises

نام آلبوم: قطعه برتر خوانندگی کمانی تاتیوس افندی

Vocal Master Plerce Of Komani Tatyos Efendi

کمانی تاتیوس در اواخر امپراتوری عثمانی و در اواخر قرن آهنگساز بود. این دوران شکوفایی، تعصب در فرهنگ و تحولات سریع بود که نفوذ ضرب تمامی ناحیه را مورد هجوم قرار داد. این عصری بود که موسیقی کلاسیک ناحیه به محدوده دربار و سلاطین پناه برد تا تماشاگران و پشتیبان جدید پیدا کند و شجاعت مشارکت دادن ایده‌های نو و زندگی جدید به درون سنت‌ها را پیدا کند.

تالیوس طلیمه دار چنین تغییراتی بود و زمانی که در فلاکت چشم از جهان فرو بست، موسیقی او به بقاء ادامه داد و احترام و شناخت نسل‌های از موسیقی دان‌هایی را که از کمال تالیوس پیروی می‌کنند را بدست آورد.

گروه «The Kudsi Erguner Ensemble» انتخاب عالی برای ثبت موسیقی این مرد است که در عصری می‌زیست که «صفحه» وجود نداشت. آنها، مانند آهنگسازی که برایش ادای دین می‌کنند، غریبه نیستند.

Richard Hagopian

Armenian Muic Through the Ageo

روه سه نفری هاگوپیان، عود، ویلن، قانون و دمبک می‌نوازند.

آنها در جست و جوی موسیقی کلاسیکی هستند که در دل اقلیت ارضی مقیم امریکا رخنه کرده و آنها را زنده نگه داشته است.

این موسیقی که پر از ارجاعات ترکی، عربی، روسی و اروپای شرقی / آسیای غربی است وقایع نامه تلاش دائمی ارمنی تباران برای زنده نگه داشتن محل سکونت، یاد قتل عام‌ها و آوارگی است.

هاگوپیان یک محقق است و یادداشت‌های او در دفترچه سی. دی تاریخ موسیقی را آرایه می‌دهد.

تاریخ مردم در موسیقی است و صفحه‌هایی مانند «سیرون آتچیک» گروه تکسیم تمامی داستان را در یک نغمه عاشقانه بیان می‌کند.

تالیپ اوزکان سلطان موسیقی ترکیه، موسیقی ساز «Saz»، یک نوازنده برجسته و خواننده است. بر مبنای سیستم پیچیده نغمه‌ها، گام‌ها و صداها، مکم «Makam» یک کتاب راهنما و نقشه‌هایی برای بداهه‌سرایی موسیقی ترکیه است.

تالیپ اوزکان از این سیستم‌های باستانی بهره می‌گیرد تا موسیقی پدید آورد که به اندازه سبک گیتارها و یا آلات موسیقی پیچیده‌تر از آن، مدرن باشد. اینچنین «تقسیم‌ها» یا بداهه‌نوازی‌ها در خاورمیانه متداول است؛ ساختارهای مرموزی که فقط محدود هنرمندان توانایی اجرای آنها را دارند. در این آوازهای ترکی، زیبایی، درام و درماندگی موج می‌زند. این آلبوم، پیاسی است از یکی از معلود فرهنگ‌های اسلامی که موسیقی و رقص را به منظور اوراق‌شناسایی و تفریح پدید آورد.

The Erkose Ensemble

نام گروه: گروه ارکاس

Tzigan

نام آلبوم: تزیگین

نام گروه: گروه مشرین سپاهی و کادسی ارگونر

Nesrin Sipahi And the Kudsi Erguner Ensemble

Sharki

نام آلبوم: شارکی

تزیگین به اندازه موسیقی جیپسی اروپای شرقی مشهور است اما نسخه ترکی آرایه شده، برداشتی کلی است بر آنچه که می‌توان به عنوان یک سبک قدیمی ریشه دار دید.

جیپسی‌ها از هند کوچ کردند و در راهشان به اروپا از امپراتوری عثمانی گذشتند. موسیقی که آنها را با خود به همراه آوردند و طی مسیر به مجارستان توسعه یافت، موسیقی مشهور و محلی تقریباً تمام فرهنگ‌ها در اروپا تا ساحل انگلستان را تحت تأثیر قرار داده است.

«ارکوس انسمبل» این موسیقی را با یک شوخ و شنگی اجرا می‌کند که بروی کاغذ آوردنش سخت است.

نغمه‌های عاشقانه ترکی به تصویر درآمده در «شارکی» جذابیت کم‌تری از تزیگین ندارد در صورتی که آرام‌تر است.

آخرین آلبوم کدسی ارگونر، موسیقی سونوفی، سخن گفتن را از یادم برد. من بهتر از این نمی‌توانستم با این آوازه‌ها که توسط سزین سپاهی خواننده شده رفتار کنم. گروه خلوت‌ها، طبل‌ها و زه‌ها پشتیبانی مصرانه و هوشمندانه‌ای را آرایه می‌دهد که گاهی باک و در بعضی مواقع کمی ارویتک است.

آنها نقطه مقابل موسیقی پاپ و مدرن اروپایی و امریکایی و دارای ساختار شکل یافته‌تر (کلاسیک‌تر) در موسیقی هستند: